

Kondor Katalin: Nem adom fel!

2025 szeptember 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Azt hiszem, nincs más utunk, csak az, hogy semmi áron ne adjuk fel. - Kemény szavak Katalintól, olvassák el!

„Nem adom fel”, énekelte egykoron – ha jól emlékszem - a dacos Rapül?k nev? együttes. Azt, hogy aztán feladták-e vagy sem, azt nem tudom, sok id? telt el már azóta, amióta daluk sikert aratott. Mindenesetre a minapi híreket

olvasva jutott eszembe az együttes dala, ugyanis az újságokban arról értesülhettünk, hogy Zelenszkij úr nem adja fel. Hogy mit? Hát a nyomásgyakorlást Magyarországra! Mégpedig azért, hogy hazánk mondjon le a vétőjogáról, és támogassa Ukrajna feltételek nélküli uniós csatlakozását. Magyarán egy háborúban nem lév?, s abba belebonyolódni nem kívánó országnak óhajt a „mutogatós bácsi” ismét dirigálni és üzengetni. Fenyegetését meg is koronázta, pontosabban tettekre váltotta, ugyanis pár napja újból megtámadta az ukrán hader? a Barátság k?olajvezetékét. Az üzenet szerintem kétséget kizáróan a mi megfélemlítésünkr?l szól, ugyanis Zelenszkij úr bizonyíthatóan ellenünk dolgozik, fenekedik, a bosszú vezet? t. A magasságos Unió meg hallgat. Ennyit arról, hogy ez id? tájt mennyire élhetünk biztonságban, s mennyit számít egy ország szuverenitása. Ez id? tájt semmit. Színfalak mögött folynak a csaták és születnek a háborús tervek, a Zelenszkij nev? báb pedig – óriási háttértámogatással - nyíltan arra játszik, hogy mindenki neki játsszon.

Ám nem adja fel Ursula von der Leyen, a csókos asszony sem, mégpedig a magyarokkal szemben alkalmazott kett?s mércét és a hozzá f?z?d? más igazságtalanságokat sem. Hiszen az is éppen a minap derült ki, hogy a lengyeleknek megtéríti az EU a határ?rizet költségeit, nekünk, magyaroknak viszont egyel?re esze ágában sincs ezt megtéríteni. Kett?s mércéb?l jeles, mondhatjuk, s már régóta mondjuk is, de a kett?s mérce nem hogy nem sz?nik, hanem egyre inkább er?södik. Nem lehet nem látni, és nem lehet tagadni, hogy minden a szuverenitásunk ellen történik a magasságos Európai Unióban. S ezt ?k bizony nem óhajtják abbahagyni. Makacsul mondják, és naponta bizonyítják, hogy ?k bizony nem adják fel eddigi – velejéig igazságtalan magatartásukat. Tegyük hozzá, már belépésünk óta így viselkednek. Sokan tudják, érzik, hogy a mi országunkat bizony kinézték maguknak egyesek. Jó helyen vagyunk, a közép, azaz Európa közepe az mindig is vonzó volt annak, aki területet akart elfoglalni, mi meg tudjuk, érezzük, hogy a nagyvilágon e kívül nincsen számunkra hely. Ursula von der Leyennek a fentebb emlegetett elképeszt? igazságtalansága és törvényszeg? cselekedetei napnál világosabban mutatnak a szándékos kett?s mércére.

Amikor még éppen csak alakulófélben volt az Európai Unió, az akkori politikusok közül valamelyik, talán a francia Jacques Delors mondta, hogy „nem elégséges egyedül a gazdasági tapasztalatokra hagyatkozni: Európának lelket, lelkületet és értelmet kell adni.” Mit mondjunk? Szerintem egyiket „adni” sem sikerült. Elvenni inkább. Saját nevünkben pedig csak azt mondhatjuk, immár sokéves tapasztalatunkra hivatkozva, hogy mi sem adjuk fel! Mindig tiltakozni fogunk a nyomásgyakorlás ellen, az igazságtalanságok ellen. Nem én mondom, hanem azok a szakemberek, akik hivatásszer?en foglalkoznak az Unió m?ködésével, hogy Európa a legjobb úton van afelé, hogy elveszítse egyik legnagyobb értékét, a rendet és a fegyelmet, a vele karöltve járó szervezettséggel együtt. Ezek helyébe lépett a szabadosság, a szervezetlenség, a rend hiánya, valamint a hedonizmus. Nehéz vitatkozni ezzel a meglátással, hiszen tapasztalataink immár mindennaposok. Rend? Fegyelem? Viccelni tetszenek? Templomokat rongálnak, papokat, tanárokat ölnek, m?vészi értékeket rombolnak, gyerekeket rontanak meg, beleszólnak olyasmikbe, amihez semmi közük, ugyan hol vannak már az európai értékek? Nem hiszem, hogy tévednék, ha azt mondom, amikor „bebátorkodtunk” az Európai Unióba, akkor még el sem tudtuk elképzelni, hogy jön majd egy id?, amikor veszélybe kerül a haza. Mert bizony eljött ez az id?, amikor minden, ami érték, például a hazaszeretet, a tisztesség, a vallás, a hit, a bizalom veszélybe került. Persze azt sem tudtuk elképzelni, hogy céltáblák vagy éppen boxzsákok leszünk. És azok lettünk. Jóllehet bizony mást vártunk, nem a sandák, a hátsó szándékúak, a haszonles?k és a gyalázkodók dáridóját. Márpedig a világ abnormális része valami olyan üzenetet közvetít nekünk, hogy nem kellene törvények, ám ha még vannak is, oda se neki, nyugodtan meg lehet ?ket szegni. Von der Leyeneknek, meg Zelenszkijeknek mindenképpen.

A nagyszer? tudós, dr. Maróth Miklós akadémikus mondta az egyik el?adásában, még hozzá jónéhány éve, hogy a szabadosságot immár értéknek kikiáltó Európa könnyen a kontinens végét jelentheti, f?leg akkor, ha szembe kerül a Távol-Kelet közösségi szellemével, és az abból fakadó fegyellemmel és fanatikus szorgalommal. Az új európai értéket jelent? korlátlan szabadság nem más, mint haláltánc.” Aki nyitott szemmel jár, az mindezt tapasztalja.

Azt hiszem, nincs más utunk, csak az, hogy semmi áron ne adjuk fel. Ahogy a dal mondja: „Nem adom fel, míg nem robbanok szét, Míg akad egy kerék, mi tovább vihet még, Mi tovább forog még!”

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
